

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové, ve věci

žalobce:

██████████ spol. s r.o.

sídlem ██████████ n. Ú.

zastoupen advokátem ██████████

sídlem ██████████

proti

žalovanému:

Ministerstvo životního prostředí

sídlem ██████████

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.3.2016, č.j. 39/530/16/Se 1076/ENV/16

takto:

I. Žaloba ze zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

- 1 Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým Ministerstvo životního prostředí (dále jen „žalovaný“, kterým je obecně označován i správní orgán 1. stupně,

pokud rozlišení nemá význam pro samotný text odůvodnění) potvrdilo rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Ústí nad Labem (dále též „inspekce“ nebo „správní orgán 1. stupně“) ze dne 20.11.2015, č.j. ČIŽP/44/OOV/SR01/1514220.003/15/UKH (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 60.000 Kč za správní delikt podle ust. § 125a odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč podle ust. § 79 odst. 2 a 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

- 2 Dle výroku prvostupňového rozhodnutí se žalobce dopustil správního deliktu tím, že prováděl stavební práce v korytě toku řeky Bíliny pod Malou vodní elektrárnou Bžany (dále jen „malá vodní elektrárna“) v ř. km. 26,0 do vzdálenosti cca 500 m pod malou vodní elektrárnou spočívající v odtěžení sedimentu do hloubky cca 0,5 m pod úroveň původního dna řeky, a to bez povolení příslušného vodoprávního úřadu.
- 3 Žalobce v žalobě namítá, že byl napadeným rozhodnutím poškozen duplicitně, neboť rozhodnutím ze dne 10.2.2016 č.j. 107/530/16 3300/ENV/16 jej žalovaný shledal vinným za správní delikt podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) spočívající v tom, že totožným jednáním, za jaké byl poškozen napadeným rozhodnutím, byl proveden škodlivý zásah z hlediska chybějícího souhlasu orgánů ochrany přírody.
- 4 V tomto jiném souvisejícím řízení žalobce namítal, že zahájení provádění stavebních prací oznámil České inspekci životního prostředí, Krajskému úřadu Ústeckého kraje, Magistrátu Ústí nad Labem i dalším orgánům, a měl za to, že pokud tyto orgány nebyly příslušné k rozhodnutí, měly oznámení postoupit orgánům ochrany přírody. Dále namítal, že stavební práce prováděl na základě předloženého projektu a podmínek platného rozhodnutí Okresního úřadu Teplice, referátu životního prostředí, ze dne 24.1.1994, č.j. 3104/231/B-01/93/S (dále jen „Povolení k nakládání s vodami a k vodohospodářskému dílu“); šlo o povolení k nakládání s vodami, které zahrnovalo i povolení k nezbytným úpravám pro vodohospodářské dílo.
- 5 Rovněž v nyní projednávané věci žalobce namítá, že podmínky stanovené Povolením k nakládání s vodami a k vodohospodářskému dílu nebyly porušeny. Pokud bylo Povolení vydáno, pak nahrazuje další rozhodnutí vodoprávního úřadu. Žalovaný nevyšetřil, zda Povolení k nakládání s vodami a k vodohospodářskému dílu zahrnuje i podmínky prací na vodohospodářských dílech. Žalobce je přitom přesvědčen, že choval-li se v souladu s tímto Povolením, nemohl se dopustit správního deliktu.
- 6 V další žalobní námitce žalobce brojí proti zjištěnému skutkovému stavu. Uvádí, že koryto ani břehy nebyly činností dotčeny, byl pouze odklizen sediment uložený v korytě toku, které zůstalo beze změny, nedošlo ke stržení květu břehu či vegetace ani úpravy nivelety břehů či toku. Sedimenty jsou uvolňovány přirozeně během povodní či během průtoku vody, žalovaný však nezjistil informaci o zátěžích sedimentu, neprováděl měření o tom, zda se sedimenty po povodních uvolňují, v jakém rozsahu, i když jde o okolnost veřejně

známou. Dále žalovaný pochybil, když nezjišťoval a nezohlednil, že správce povodí provádí pravidelně údržbu toku včetně těžby sedimentů, v podstatě stejným postupem a technologiemi jako žalobce. V této souvislosti žalobce namítá, že v řízení nebyly provedeny navržené důkazy, přestože byly potřebné ke zjištění stavu věci. Měly být provedeny důkazy listinou a mohlo být provedeno i šetření na místě, neboť toto nebylo prováděno v předmětném řízení, ale v řízení jiném.

- 7 Žalobce dále poukazuje na formální vady správního řízení. Namítá vadně sepsaný protokol, vadně posouzenou dokumentaci, nepoužitelnost protokolu, když kontrolovaným subjektem byla fyzická osoba odlišná od žalobce, byť je tato fyzická osoba jednatelem a společníkem žalobce.
- 8 Pokud jde o náležitosti napadeného rozhodnutí, žalobce namítá, že není uvedeno, k jakému následku došlo, jaká je příčinná souvislost mezi jednáním a následkem, ani není konkretizováno protiprávní jednání s odkazem na posouzení skutečného stavu.
- 9 Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, když odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vzhledem k podobnosti žalobních a odvolacích námitek uváděl věcně tytéž závěry jako v napadeném rozhodnutí.
- 10 Z předloženého správního spisu Městský soud v Praze zjistil zejména tyto podstatné skutečnosti.
- 11 Žalobce je právnickou osobou zapsanou v Obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Hradci Králové, jeho jediným jednatelem a jediným společníkem je od roku 2014 podnikající fyzická osoba [REDACTED].
- 12 Dne 29.5.2015 provedli pracovníci inspekce místní šetření na pozemcích kolem toku řeky Bíliny od Malé vodní elektrárny Bžany ve směru po proudu, v obci Bžany, a shledali provedení četných úprav koryta spočívajících v odstranění sedimentu z koryta a jeho rozšíření, dále oproti původnímu stavu vytvarování břehu toku přebytečnou zeminou, která obsahovala zbytky odpadů. Přebytečná zemina byla dále ponechána na pozemcích podél toku ve formě souvislé hromady kopírující průběh koryta toku. V jednom místě byla vytěžená zemina použita ke srovnání přilehlého pozemku (levý břeh řeky). Inspekce vyslovila názor, že provedené práce jsou většího rozsahu než pouhá údržba vodního toku. Při místním šetření byla pořízena fotodokumentace, která je součástí správního spisu.
- 13 Dne 12.6.2015 zahájili pracovníci inspekce kontrolu na místě samém. Kontrola navázala na místní šetření. Kontrolovaným subjektem byla podnikající fyzická osoba [REDACTED], který při kontrole uvedl, že započal stavební práce v korytě toku Bílina s odkazem na povinnost uvést koryto toku do původního stavu dle podmínky stavebního povolení, která mu takovou povinnost ukládá. Rozsah prací stanovil dle svého uvážení. Dále uvedl, že veškeré stavební práce v korytě toku prováděl žalobce, tyto ještě nejsou dokončeny, má být prohrábnuto dalších cca 20 m. Při kontrole byl dále přítomen zaměstnanec žalobce [REDACTED] a rovněž zástupce správce toku [REDACTED], který uvedl, že provedené stavební práce nebyly se správcem toku projednány, byly mu pouze oznámeny e-mailem ze dne 28.4.2015 současně

s Odborem dopravy a životního prostředí Magistrátu města Teplice (vodoprávní úřad), Českou inspekci životního prostředí a Povodí Ohře s.p. K poškození břehového opevnění toku dle jeho sdělení nedošlo. Oproti místnímu šetření došlo k částečné úpravě pravého břehu toku, kdy hromady odtěženého sedimentu byly částečně rozhrnuty po terénu a částečně navezeny na prostranství před malou vodní elektrárnou. Zjištění kontrolorů ohledně provedených stavebních prací je popsáno tak, jako ve výroku prvostupňového rozhodnutí (bod 2 rozsudku). Dále bylo zjištěno, že dne 10.6.2015 bylo na místě provedeno místní šetření zástupcem oddělení ochrany vod dle ust. § 80 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, kde bylo shledáno, že nebylo vydáno závazné stanovisko k zásahu do významného krajinného prvku Bílina, což bylo stejného dne ověřeno u Odboru dopravy a životního prostředí Magistrátu města Teplice.

- 14 Z e-mailu ze dne 28.4.2015 městský soud zjistil, že na e-mailovou adresu správního orgánu 1. stupně bylo žalobcem zasláno oznámení započetí prací na čištění toku Bílina ř. km. 26.0 v prostoru pod Malou vodní elektrárnou Bžany.
- 15 Z Povolení k nakládání s vodami a k vodohospodářskému dílu ze dne 24.1.1994 Městský soud v Praze zjistil, že byl povolen odběr povrchové vody z vodního toku Bílina v ř. km. 26,0 a její následné vypouštění a že bylo povoleno zřízení vodohospodářských děl ke stavbě „Vakový jez pro MVE Bžany na řece Bílině km 26,0“, za podmínky, že stavba bude provedena dle tam označeného projektu, při provádění stavby budou dodrženy příslušné normy, stavba bude provedena v termínu 01/94 – 04/94, stavba bude označena a zabezpečena, budou vytýčeny polohy podzemních sítí, po dobu stavby bude zachována průtočnost v korytě toku Bíliny, po skončení stavby bude okolí uvedeno do původního stavu, s důrazem na neznečištění okolního životního prostředí, stavba bude projednána s příslušnou Traťovou distancí a budou respektovány její pokyny, budou splněny podmínky stavbou dotčených úřadů a subjektů tam označených.
- 16 Dne 12.6.2015 byl vyhotoven Protokol o kontrole, proti němuž podal kontrolovaný subjekt námitky. Ohledně kontrolního zjištění o prováděných stavebních pracích zpochybňoval skutková zjištění inspekce, když podle jeho tvrzení spočívaly stavební práce pouze v odstraňování sedimentu, kterým bylo koryto vlivem nedostatečné údržby ze strany správce toku zaneseno, namítl též nedostatečnou specifikaci lokace a rozsahu prohrádky a údajného tvarování břehu přebytečnou zeminou, jakož i absenci zjištění ohledně původního stavu, takže závěry o tom, zda se jednalo o úpravy nebo jen o uvedení do původního stavu, nemůže správní orgán za daných okolností učinit. Kontrolovaný subjekt vznesl námitky též ohledně kontrolního zjištění o porušení povinností na úseku ochrany přírody.
- 17 Dne 24.8.2015 byl vyhotoven Protokol o kontrole, kde byla kontrolována Malá vodní elektrárna Bžany provozovaná podnikající fyzickou osobou [REDACTED].
- 18 Vznesené námitky byly správním orgánem 1. stupně zamítnuty dne 1.10.2015. Správní orgán 1. stupně akcentoval, že provedení stavebních prací je podmíněno vydáním vodoprávního povolení příslušným vodoprávním úřadem, povolení se nevyžaduje jen vykonává-li předmětné práce správce toku. Pouze vodoprávní úřad a nikoli kontrolovaný

subjekt měl stanovit rozsah prací a rovněž určit konkrétní podmínky, za kterých budou práce probíhat. Vypořádány a zamítnuty byly též námitky z oblasti ochrany přírody.

- 19 Dne 20.10.2015 bylo usnesením správního orgánu 1. stupně vůči žalobci zahájeno správní řízení ve věci uložení pokuty za správní delikt dle ust. § 125a odst. 1 písm. c) vodního zákona, žalobci byla stanovena lhůta k vyjádření k podkladům rozhodnutí.
- 20 Dne 20.11.2015 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Shora uvedené jednání (bod 2 rozsudku) je v něm kvalifikováno jako porušení povinností ust. § 14 odst. 1 písm. b) vodního zákona, z něž je v rozhodnutí citováno. Popsaný skutkový stav koresponduje s popisem v Protokolu o kontrolním zjištění.
- 21 V odvolání podaném dne 3.12.2015 žalobce odkázal na obsah odvolání podaného dne 25.11.2015 v související věci vedené na úseku ochrany přírody, kde orgán ochrany přírody vydal prvostupňové rozhodnutí dne 10.11.2015. Po prostudování podaného odvolání městský soud konstatuje, že odvolací námitky se shodují s námitkami žalobními.
- 22 V napadeném rozhodnutí ze dne 11.3.2016 je shrnut průběh správního řízení a zrekapitulovány odvolací námitky, skutkový stav popsán totožně jako v prvostupňovém rozhodnutí, zhodnocen je jako provádění stavebních prací, protiprávní jednání je shledáno v provádění těchto prací bez povolení příslušného vodoprávního úřadu. K námitce týkající se duplicity správního řízení a duplicity sankce je uvedeno, že zásah do koryta toku je hodnocen po stránce technické, s ohledem na průtokové poměry v toku, odtěžbu sedimentů, ze kterých mohlo být při těžbě uvolňováno znečištění, případný únik znečištění ze stavební techniky pohybující se v toku apod., zatímco v jiném souvisejícím řízení byl hodnocen zásah do vegetačního krytu na březích toku, zásah do druhové skladby fauny či flóry apod. K tomu, aby bylo možné postihnout účastníka řízení na základě totožného jednání za dva různé delikty, je rozhodující odlišnost v právně významném následku jednání. K námitce nepoužitelnosti Protokolu o kontrole ze dne 24.8.2015 je uvedeno, že skutečnosti zjištěné při kontrole Malé vodní elektrárny Bžany již nebyly projednávány s žalobcem, neboť podnikající fyzická osoba [REDAKCE] je jednatelem a jediným společníkem žalobce, byl při kontrole přítomný a byl od počátku seznámen se všemi zjištěnými skutečnostmi. Dále je v napadeném rozhodnutí konstatováno, že porušení povinností vyplývajících z vodního zákona lze v dostatečném rozsahu dokázat, a je zhodnocena výše uložené sankce.
- 23 Ve věci samé rozhodl Městský soud v Praze bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci vyslovili souhlas (ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“).
- 24 Soud následně napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), přičemž podle ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. soud vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud neshledal žalobu důvodnou.

- 25 Soud považuje za potřebné zdůraznit, že správní soudnictví je ovládáno dispoziční zásadou. Obsah, rozsah a kvalita žaloby tak předurčují obsah, rozsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí. Úlohou žalobce je v žalobě uvést jím spatřované skutkové či právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí (srov. § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.) a vymezit tak rozsah soudního přezkumu. V daném případě je napadeným rozhodnutím správní rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o odvolání proti rozhodnutí o pokutě. Žalobce však podstatný text žaloby téměř doslova přejal z obsahu odvolání, případně pouze upravil terminologii použitou v odvolání tak, aby lépe odpovídala následnému soudnímu řízení (tj. např. namísto pojmu „účastník“ v odvolání používá v žalobě pojem „žalobce“ atd.). Žalobci samozřejmě nic nebrání zopakovat odvolací námitky v případech, kdy je žalovaný dostatečně nevypořádal, popřípadě není-li žalobce se skutkovým či právním posouzením těchto námitek spokojen, vždy by však mělo být z obsahu žaloby jednoznačně patrné, které konkrétní závěry žalovaného pokládá za nedostatečné, nezákonné či nesprávné. V nyní posuzované žalobě tak žalobce měl namísto opakování argumentů již uplatněných ve správním řízení předložit spíše oponenturu napadeného rozhodnutí a vymezit se proti způsobu, jakým žalovaný vypořádal odvolací námitky, resp. uvést, v čem konkrétně podle jeho názoru žalovaný pochybil. Neobsahuje-li žaloba takovou argumentaci, může se soud zabývat posouzením zákonnosti napadeného rozhodnutí jen v rovině obecné. V opačném případě by totiž popřel dispoziční zásadu a namísto žalobce by v podstatě domýšlel, v čem konkrétně je napadené rozhodnutí nesprávné. Jinými slovy, pokud žalobce v žalobních bodech neprezentoval dostatečně konkrétní argumenty vedoucí ke zpochybnění důvodů napadeného rozhodnutí, nemusí soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již dospěl žalovaný.
- 26 Městský soud se při přezkumu napadeného rozhodnutí a předcházejícího správního řízení nejprve zabýval tím, zda byla naplněna skutková podstata správního deliktu.
- 27 Žalobce byl postižen za spáchání správního deliktu, kterým se rozumí protiprávní jednání osoby (v daném případě právnické), jehož znaky jsou určeny zákonem, a za něž ukládá správní orgán sankci stanovenou zákonem. K uplatnění odpovědnosti za správní delikt právnické osoby je nutné, aby jednání naplňovalo jak obecné znaky (protiprávnost jednání, existence odpovědné osoby, trestnost stanovená zákonem), tak znaky některé konkrétní skutkové podstaty uvedené ve zvláštním zákoně. Znaky určující skutkovou podstatu se člení na znaky charakterizující objekt, objektivní stránku, subjekt a subjektivní stránku deliktu (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.3.2007, č.j. 4 As 28/2006-65).
- 28 Skutková podstata správního deliktu dle ust. § 14 odst. 1 písm. b) vodního zákona zní: „Povolení (...) je třeba k těžbě písku, šterku, bahna s výjimkou bahna k léčivým účelům, valounů apod. (dále jen „říční materiál“) z pozemků, na nichž leží koryto vodního toku. Dle odst. 3 téhož ustanovení uděluje povolení vodoprávní úřad.
- 29 Dle ust. § 125a odst. 1 písm. c) vodního zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že provede činnost podle ust. § 14 odst. 1 bez povolení vodoprávního úřadu nebo v rozporu s ním.

- 30 Dle odst. 2 písm. c) téhož ustanovení lze za uvedený přestupek podle odstavce uložit pokutu do 500.000 Kč.
- 31 V posuzované věci bylo v řízení prokázáno, že žalobce do vzdálenosti cca 500 m od malé vodní elektrárny odtěžil sediment (usazeniny přírodnin na dně koryta) do hloubky 0,5 m pod úroveň původního koryta. Žalobce tedy prováděl stavební práce, které lze svým charakterem podřadit pod citované ust. § 14 odst. 1 písm. b) vodního zákona a označit je jako těžbu říčního materiálu, k níž je třeba povolení vodoprávního úřadu. Příslušným vodoprávním úřadem k udělení povolení je v posuzované věci ve smyslu ust. § 104 odst. 1, 2 vodního zákona Odbor dopravy a životního prostředí Magistrátu města Teplice jakožto místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. V posuzované věci bylo v řízení zjištěno, že takové povolení vodoprávní úřad žalobci nevydal.
- 32 Lze tedy uzavřít, že k naplnění skutkové podstaty správního deliktu v případě žalobce došlo.
- 33 K jednotlivým námitkám obsaženým v žalobě městský soud opakuje, že všechny vznesené námitky již byly žalobcem uplatněny v odvolacím řízení, přičemž žalovaný se s těmito námitkami řádně a komplexně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jelikož soud považuje vypořádání zmíněných námitek ze strany žalovaného za věcně správné, zákonné a vyčerpávající, plně odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí a k věci pouze dodává následující.
- 34 K námitce, že v projednávané věci došlo k porušení zásady *ne bis in idem*, městský soud uvádí, že tato zásada chrání pachatele protiprávní činnosti proti dvojímu trestání za týž skutek. Podstatu skutku pak tvoří jednání pachatele a jím způsobený právně relevantní následek. K tomu, aby bylo možné zhodnotit totožnost skutku, nestačí posoudit pouze totožnost jednání pachatele, ale je třeba posoudit též totožnost způsobeného právně významného následku. Právě taková odlišnost následku zakládá existenci dvou samostatných skutků, o nichž je možné vést samostatná řízení.
- 35 V případě žalobce městský soud neshledal, že by následky obou dotčených správních deliktů byly totožné. V projednávané věci je relevantním následkem především hrozba znečištění povrchové vody při nevhodném provádění prací, kdy nepřiměřená či neodborná stavební činnost může představovat riziko a zátěž pro své okolí, už jen proto, nelze vyloučit únik znečišťujících látek ze stavební techniky. Ve svém důsledku pak taková činnost může ohrozit životní prostředí či veřejné zdraví. V související věci, kde je s žalobcem vedeno správní řízení za porušení zákona o ochraně přírody a krajiny, je pak následkem tam projednávaného deliktu (provádění stavební činnosti bez zajištění souhlasu orgánů ochrany přírody) zejména možný rušivý zásah do zeleně na svahu tvořícím *břeh* toku, jakož i ohrožení okolního ekosystému zásahem do druhové skladby fauny či flóry.
- 36 Je zjevné, že oba následky jsou odlišné a sledují jiné zájmy chráněné jinými zákony. Není tedy dána totožnost skutků, o nichž bylo rozhodnuto v obou správních řízeních. Právě totožnost skutku je pak podmínkou pro uplatnění zásady „*ne bis in idem*“, dle níž je

zakázáno opakovaně trestat za totéž. Související řízení tedy bylo vedeno o jiném skutku, sankce v něm uložená je sankcí za jiný skutek, námitka není důvodná.

- 37 K námitkám, v nichž žalobce přesvědčuje městský soud o neporušení povinnosti zajistit před prováděním stavebních prací povolení vodoprávního úřadu, uvádí městský soud následující.
- 38 Žalobce tvrdí, že ve věci bylo dostačující Povolení k nakládání s vodami a k vodohospodářskému dílu, v němž mu byla uložena povinnost uvést koryto toku do původního stavu, a že podle tohoto Povolení řádně postupoval. Městský soud však po prostudování odkazovaného Povolení uvádí, že podmínka uvedení koryta toku do původního stavu v něm byla stanovena pouze v obecné rovině bez uložení jakýchkoli konkrétních podmínek provedení stavebních prací v korytě toku, navíc šlo o povinnost po ukončení stavebních prací malé vodní elektrárny před více než deseti lety. Obsah Povolení proto v žádném případě není možné zaměnit za absentující povolení vodoprávního úřadu (Odbor dopravy a životního prostředí Magistrátu města Teplice) ke konkrétním činnostem prováděným žalobcem na jaře roku 2015 na místě a v rozsahu specifikovaném v prvostupňovém rozhodnutí. Není pravdou, že žalovaný nezjišťoval, zda Povolení zahrnuje i podmínky stavebních prací realizovaných žalobcem, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí obsah předmětného Povolení řádně popsal a také jej zhodnotil (str. 3 napadeného rozhodnutí), když zejména, shodně jako městský soud, poukazoval na jeho obecnost. Námitka žalobce vznášená opakovaně v průběhu správního řízení, dle níž žalobce dostal své povinnosti, oznámil-li plánované stavební práce vodoprávnímu úřadu e-mailem, je zcela nepřipadná, neboť oznámení, navíc učiněné jinou formou než předpokládanou správním řádem (ust. § 37 správního řádu), nelze považovat za úkon vyžadovaný vodním zákonem pro legalizaci odtěžení říčního materiálu. Bylo tedy žalobcovou povinností i přes neformální oznámení stavební činnosti e-mailem zajistit příslušný povolovací akt.
- 39 Námitky, v nichž žalobce brojí proti nesprávně zjištěnému skutkovému stavu, městský soud posoudil takto. Tvrzení žalobce o tom, že byl pouze odklizen sediment uložený v korytě toku, je zcela nerelevantní, neboť i takové jednání je postižitelné dle ust. § 14 odst. 1 písm. b) vodního zákona ve spojení s ust. § 125a odst. 1 písm. c) vodního zákona, a ostatně právě a pouze za takové jednání byl žalobce napadeným rozhodnutím poškozen. Městský soud v Praze navíc podotýká, že tvrzení žalobce o pouhém odklizení sedimentu uloženém v korytě řeky nemá oporu ve spisovém materiálu předloženém žalovaným, přesněji řečeno je s ním zcela v rozporu. Ze spisového materiálu městský soud přesvědčivě zjistil, že stavební práce byly provedeny ve větším než žalobcem tvrzeném a žalovaným zohledněném rozsahu, kdy při místním šetření a při provedení kontroly na místě byly zjištěny a fotografiemi zdokumentovány zejména činnosti spočívající ve vytvarování břehu toku přebytečnou zemínou, která obsahovala odpadky, přebytečná zemina tvořila souvislé hromady kopírující břehy koryta toku. Nešlo tedy o pouhé vyčištění koryta toku a odstranění sedimentu, jak žalobce uvádí. Není sporu o tom, že práce provedl žalobce. Je pak nerozhodné, nakolik se přirozenou cestou uvolnily nebo byly (správcem toku) odklizeny sedimenty před započatím stavebních prací, a v řízení nebylo důvodu, aby tyto okolnosti žalovaný k úplnému zjištění skutkového stavu vyšetřoval. Nelze ani srovnávat žalobcův postup a použité technologie s postupem obvykle při pravidelné údržbě

užívaným správcem toku, neboť pravidelná údržba spojená s odklizením sedimentu prováděná správcem toku povolení nevyžaduje (ust. § 14 odst. 2 vodního zákona). Skutečnost, že souvislé hromady tvarující břeh toku byly později částečně rozhrnuty či odvezeny, pak nemá žádný vliv na správní delikt již zjištěný. Při rozhodování o správním deliktu správní orgány zjišťují, zda byly naplněny znaky skutkové podstaty v době okamžiku správního deliktu, nikoli až v době uložení pokuty. Lze tak uzavřít, že když skutkový stav byl žalovaným zjištěn v rozsahu postačujícím pro rozhodnutí, a žalobní námitky nejsou důvodné.

40 K procesním námitkám městský soud uvádí, že ani tyto neshledal důvodnými.

41 Žalobce namítl, že v řízení nebyly provedeny navržené důkazy, přestože byly potřebné ke zjištění stavu věci. K této obecně formulované námitce městský soud ve stejné míře obecnosti poznamenává, že správní orgány nemají v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů povinnost provést každý navržený důkaz, když závisí zcela na jejich uvážení, které z důkazních prostředků provedou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.2.2007, č.j. 7 Afs 175/2005-103). Městský soud konstatuje, že podle jeho přesvědčení byly v posuzovaném řízení provedeny důkazy dostatečným způsobem, tak, aby byl spolehlivě zjištěn skutkový stav. Není přitom podstatné, zda bylo místní šetření prováděno ve správním řízení nyní posuzovaném, anebo v jiném. Skutkový stav zjištěný inspekci není sám o sobě nijak komplikovaný, žalobce nepřednáší žádné argumenty, které by jej vyvracely, neuvádí, že by nějaké konkrétní skutečnosti byly interpretovány jinak či přehlédnuty, neoznačuje jiné důkazy. Ve spisovém materiálu není nic, co by uvádělo správní orgány do pochybností ohledně správnosti a úplnosti zjištěného skutkového stavu na podkladě protokolu o místním šetření či kontrolního protokolu. Za této situace není pochybením, vychází-li inspekce a žalovaný ze stavu věci, jak byl při provedených šetřeních zjištěn. Podstatné podle názoru soudu je, že správní orgán 1. stupně převzatá zjištění vlastní úvahou ohodnotil, a jeho postup pak přezkoumal žalovaný a z odůvodnění jeho rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že postupoval podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, které mu ukládá hodnotit podklady podle své úvahy.

42 Žalobce dále namítl vadně sepsaný protokol, vadně posouzenou dokumentaci, nepoužitelnost protokolu, když kontrolovaným subjektem byla fyzická osoba odlišná od žalobce. Soudu není zřejmé, jaké vady má dle názoru žalobce protokol obsahovat a jaké pochybení měly správní orgány učinit při posuzování dokumentace, neboť žalobce žádné určité vady nezmiňuje a žádné konkrétní námitky v tomto směru nevznáší. Proto soud pouze zcela obecně uvádí, že protokol o kontrole splňuje formální náležitosti na něj kladené zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů, a též obsahová stránka se soudu jeví jako řádně zaznamenaná, v souladu s veškerou další dokumentací založenou ve správním spisu. Ani v postupu žalovaného při posouzení této ve správním spisu založené dokumentaci pak soud neshledal žádné pochybení, když z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, a se stejnou mírou pečlivosti zhodnotil též shromážděnou dokumentaci (ust. § 50 odst. 4 správního řádu). K námitce nepoužitelnosti Protokolu o kontrole městský soud na tomto místě připomíná, že kontrolovaným subjektem byla podnikající fyzická osoba [REDAKCE], který je zároveň jediným společníkem a jediným jednatelem žalobce; zjednodušeně řečeno, osobní složku žalobce reprezentovala

práve kontrolovaná osoba. Proto soud konstatuje, že by považoval za formalismus, který by bylo nutno označit přívlastkem „přehnaný“ (který užívá ve svých rozhodnutích Ústavní soud), pokud by měl skutečnost, že ve věci se vyjadřovala kontrolovaná osoba a nikoli žalobce (jednající prostřednictvím kontrolované osoby), považovat za důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

- 43 Žalobce dále poukazoval na nedostatky napadeného rozhodnutí, namítal, že v něm není dostatečně uveden způsobený následek, příčinná souvislost mezi jednáním a následkem, ani není konkretizováno protiprávní jednání s odkazem na posouzení skutečného stavu; žalobce tedy ve facto namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
- 44 Městský soud však neshledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným, kritéria přezkoumatelnosti napadené rozhodnutí splňuje. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí, kde je protiprávní jednání dostatečně podrobně specifikováno charakterem provedených činností i jejich rozsahem, škodní následek je též specifikován, když je zjevné, že žalovaný správně vyložil škodní následek jako následek ohrožovací, k jehož způsobení stačí pouhé ohrožení objektu ochrany bez nutnosti jeho poruchy. Napadené rozhodnutí obsahuje náležitosti stanovené ust. § 67 a násl. správního řádu, a dovoluje učinit jednoznačný závěr, jakým konkrétním jednáním žalobce porušil danou právní normu. Lze tedy uzavřít, že napadené rozhodnutí netrpí žádnými vadami, které by měly vliv na jeho přezkoumatelnost dle ust. § 76 odst. 1 s. ř. s. a které by měly vést k jeho zrušení.
- 45 Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
- 46 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [REDACTED]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 31. března 2020

Mgr. Gabriela Bašná v. r.
předsedkyně senátu